

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/186/2017
Identifikačné číslo spisu: 6710214275
Dátum vydania rozhodnutia: 20.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6710214275.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Z. S., bývajúceho v H., H. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Filipkovou, so sídlom v Banskej Bystrici, Sládkovičova 26, proti žalovanej Slovenskej autobusovej doprave Zvolen, a.s., so sídlom vo Zvolene, Balkán 53, IČO 36 054 666, o neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru a náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/145/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. mája 2017 sp. zn. 13Co/54/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (v poradí druhým) rozsudkom z 11. októbra 2016 č. k. 8C/145/2010-418 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 27. júla 2010 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou, je neplatná; ako aj náhrady mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku odo dňa skončenia až do dňa umožnenia nástupu do práce.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (v poradí druhým) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 9. mája 2017 sp. zn. 13Co/54/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal právo na náhradu trov dovolacieho konania. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku prvej inštancie, preto sa stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi rozhodnutia a v podrobnostiach na ne odkázal. Podrobne sa zaoberal viacerými uplatnenými námietkami odvolateľa, okrem iného aj námietkou týkajúcou sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, keď nariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Podľa názoru odvolacieho súdu procesný súd dostatočne zhodnotil, prečo akceptuje závery kontrolného znaleckého posudku a riadne sa v odôvodnení vysporiadal aj neúplnosťou alebo nesprávnosťou pôvodného znaleckého posudku. Za tohto stavu preto nebolo treba nariaďovať ďalšie kontrolné znalecké dokazovanie, pričom žalobca ani

neuviedol čím konkrétne a v akom rozsahu by sa mal zaoberať.

3. Žalobca proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. V dovolaní namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu (najmä nevyporiadanie sa so skutočnosťou, prečo bol nariadený kontrolný znalecký posudok, prečo nebol následne doplnený ďalším kontrolným znaleckým posudkom, s nesúhlasom žalobcu k hodnoteniu skutkového stavu a iné). Žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. Žalobca namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Tvrdí, že ním vytýkaná nesprávnosť zakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejme všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

10. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP“. Podľa právneho názoru vec prejednávajúceho senátu sa zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli

účinnosť od 1. júla 2016, nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska; vzhľadom na to treba toto stanovisko považovať za aktuálne aj po uvedenom dni.

11. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

12. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade so zákonom. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Odvolací súd sa v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia osobitne zaoberal odvolacími námietkami. Za správny postup súdu považoval nenariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, pretože nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku vypracovaného vo veci MUDr Z., pričom podrobne odôvodnil prečo posudku uveril. Rovnako sa v odôvodnení rozsudku vyporiadal s námietkami dovolateľa vzťahujúcimi sa k nevykonaniu ním navrhnutých dôkazov.

11. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.